

elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾ wskutek naruszenia art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 384/96⁽²⁾ oraz oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych przy odmowie uwzględnienia wniosku skarżącej o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”).

Skarżąca podnosi po pierwsze, że Komisja nie podjęła decyzji w przedmiocie MET w przewidzianym w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 384/96 terminie. Skarżąca wskazuje, że podejmując decyzję po uzyskaniu wszystkich informacji żądanych w kwestionariuszu antydumpingowym, Komisja naruszyła przewidziany w ww. przepisie obowiązek mający zagwarantować, że kwestia czy producent spełnia kryteria MET nie zostanie rozstrzygnięta na podstawie jej wpływu na obliczenie marginesu dumpingu.

Po drugie skarżąca podnosi, że Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie stwierdzając, że ponoszone przez skarżącą koszty stanowiącej zasadniczy element procesu produkcyjnego walcówki stalowej nie odzwierciedlają w istotny sposób wartości rynkowej w świetle art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 384/96. Ten oczywisty błąd w ocenie jest skutkiem naruszenia przez Komisję i Radę obowiązku należytej staranności i właściwego zarządzania, wskutek niestarannego i stronniczego badania dostarczonych im dowodów.

Wreszcie, skarżąca podnosi, że dokonana przez Radę wykładnia art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 384/96 jest niedopuszczalna i stanowi naruszenie tego przepisu. Ponadto skarżąca podnosi, że dokonana przez Radę wykładnia art. 2 ust. 7 lit. b) i c) nie tylko nie uwzględnia okoliczności, że ocena MET powinna być dokonana na poziomie konkretnego przedsiębiorstwa, lecz również nakłada na skarżącą bezzasadny ciężar dowodu. Ponadto zdaniem skarżącej, dokonana przez Radę wykładnia czyni możliwość dostosowania zniekształconych szczególnie sytuacją rynkową kosztów produkcji zbędną, i jako taka pozostaje w sprzeczności z obowiązkiem dokonywania wykładni przepisów prawa wspólnotowego zgodnie z ich kontekstem i celem.

⁽¹⁾ Dz.U. 2009 L 29, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2009 r. — ISDIN przeciwko OHIM — Pfizer (ISDIN)

(Sprawa T-153/09)

(2009/C 141/110)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: ISDIN, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Esteve Sanz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Pfizer Ltd (Sandwich, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 stycznia 2009 r. w sprawie R 390/2008-1;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 stycznia 2009 r. w sprawie R 390/2008-1 w części dotyczącej unieważnienia zarejestrowanego wspólnotowego znaku towarowego będącego przedmiotem wniosku o unieważnienie dla określonych towarów z klasy 5; oraz
- obciążenie strony pozwanej i — w razie potrzeby — Pfizer Ltd kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy

znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Słowny znak towarowy „ISDIN” dla towarów z klas 3 i 5

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Pfizer Ltd

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe unieważnienie sporzonego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 73 rozporządzenia Rady nr 40/94⁽¹⁾ (obecnie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009) oraz zasady 50 ust. 2 lit. h) rozporządzenia Komisji nr 2868/95⁽²⁾, ponieważ Izba Odwoławcza nie dopełniła obowiązku uzasadnienia w zakresie występującego w przypadku kolidujących ze sobą znaków prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) (obecnie art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009) i art. 74 (obecnie art. 76 rozporządzenia nr 207/2009) rozporządzenia Rady nr 40/94, w zakresie w jakim Izba Odwoławcza odmówiła uwzględnienia ograniczenia dokonanego przez zgłaszającego w piśmie przedstawiającym podstawy odwołania i w wyniku tego stwierdziła ogólnie, że towary oznaczone kolidującymi ze sobą znakami są identyczne. Pośilkowo naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, w zakresie w jakim zaskarżona decyzja odnosi się do określonych towarów z klasy 5. Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, w zakresie w jakim Izba Odwoławcza utrzymała w mocy decyzję Wydziału Unieważnień w odniesieniu do towarów początkowo objętych zgłoszeniem zakwestionowanego znaku towarowego.

⁽¹⁾ Zastąpionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1).